

9. marts 2005. A-1 Communication ved June Iramdane mod Københavns Amt

En ordregiver, der udbød en ikke udbudspligtig tjenesteydelse efter Tjenesteydelsesdirektivet, skulle gennemføre udbudet efter direktivets regler om udbudspligtige tjenesteydelser. Overtrædelse af direktivets artikel 3, stk. 2, og principperne om ligebehandling og gennemsigtighed ved at lægge vægt på forhold, der ikke var omtalt i udbudsbetingelserne, og ved at vurdere forholdene usagligt. Overtrædelse af forhandlingsforbudet og af Tjenesteydelsesdirektivets artikel 12, stk. 1. Anmodninger i henhold til artikel 12, stk. 1, behøver ikke være formuleret i overensstemmelse med bestemmelsen. En beslutning om ikke at tage en tilbudsgivers tilbud i betragtning, fordi tilbudsgiveren efter udbyderens opfattelse begik ulovligheder, var saglig

Klagenævnet har ved kendelse af 14. oktober 2004 taget stilling til en anden klage over samme udbud.

Et amt udbød som begrænset udbud efter Tjenesteydelsesdirektivet tjenesteydelsen tolkning for patienter og klienter. Tildelingskriteriet var det økonomisk mest fordelagtige bud på grundlag af nogle underkriterier, bl.a. pris og dækningsgrad.

Det var ikke anført i udbudsbetingelserne, hvilke sprog tolkningen skulle omfatte, og tilbudsgiverne skulle selv angive i deres tilbud, hvilke sprog de tilbød tolkning i. Tilbudsgiverne skulle endvidere angive dækningsgrad for hvert sprog, som tilbudet angik, dvs. graden af sandsynlighed for, at tilbudsgiveren efter bestilling kunne levere en tolk til det pågældende sprog. Dækningsgrad indgik som et af underkriterierne til tildelingskriteriet, jf. ovenfor.

Der indkom tilbud fra seks prækvalificerede tolkevirksomheder. Udbyderen holdt derefter møder med alle tilbudsgivere, bortset fra med en tilbudsgiver, hvis tilbud udbyderen anså for uinteressant som følge af tilbudsprisen.

Klageren, A, var en af de tilbudsgivere, som udbyderen holdt møde med. Under mødet med A fik udbyderens repræsentanter imidlertid indtryk af, at A begik ulovligheder i forbindelse med beregningen og udbetalingen af kørselsgodtgørelse til A's tolke. Udbyderen besluttede på denne baggrund ikke at tage A's tilbud i betragtning og indskrænkede sig til at vurdere de tilbageblevne fire tilbud.

Udbyderen konstaterede, at disse tilbud var ligeværdige med hensyn til underkriterierne til tildelingskriteriet bortset fra underkriteriet dækningsgrad. Udbyderen blev endvidere opmærksom på, at nogle sprog havde større betydning end andre. Udbyderen sammenlignede de dækningsgrader, der var oplyst i de fire tilbud for de vigtigste sprog, i sagen omtalt som prioriterede sprog, og indgik derefter kontrakt med to tilbudsgivere, der udbyderens opgørelse havde de samlede højeste dækningsgrader for disse sprog.

A klagede til Klagenævnet, der tog stilling til sagen således:

1) Udtalt generelt: Tolkeydelser er ikke omfattet af Tjenesteydelsesdirektivets udbudspligt. Som konstateret i kendelsen af 14. oktober 2004 førte gennemsigtighedsprincippet imidlertid til, at Tjenesteydelsesdirektivets regler om udbudspligtige tjenesteydelser fandt anvendelse på udbudet, fordi udbyderen havde valgt at foretage udbud efter direktivet uden at tage forbehold.

2) Klage over, at udbyderen havde overtrådt gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet i Tjenesteydelsesdirektivets artikel 3, stk. 2, ved at vurdere tilbud på grundlag af deres dækningsgrad for de prioriterede sprog, uden at dette fremgik af udbudsbetingelserne: Erkendt af udbyderen og taget til følge.

3) Klage over, at udbyderen havde overtrådt de nævnte regler ved at anvende fejlagtige sprogbetegnelser i listen over prioriterede sprog:

Taget til følge med henvisning til følgende: Klagenævnet havde i kendelsen af 14. oktober 2004 konstateret, at udbyderen havde lagt vægt på dækningsgrader for nogle sprog, der ikke eksisterer, og for nogle sprog, for hvis vedkommende der i hvert fald kan rejses saglig tvivl med hensyn til, om de eksisterer. Der var ikke i den foreliggende sag fremkommet noget, der kunne føre til en ændring af denne konstatering.

4) Klage over, at udbyderen havde overtrådt Tjenesteydelsesdirektivet ved at forhandle med tilbudsgivere efter tilbudenes modtagelse:

Taget til følge med henvisning til følgende: Klagenævnet havde i kendelsen af 14. oktober 2004 konstateret, at udbyderen havde forhandlet med tilbudsgivere om pris, og der var ikke i den foreliggende sag fremkommet noget, der kunne føre til en ændring af denne konstatering. Tværtimod var forholdet bestyrket ved oplysninger i den aktuelle sag.

5) Klage over, at udbyderen havde overtrådt Tjenesteydelsesdirektivets artikel 12, stk. 1 (hvorefter udbyderen skal give visse oplysninger efter anmodning fra bl.a. en tilbudsgiver): Taget til følge med henvisning til, at et brev fra klageren med spørgsmål om, hvilke tildelingskriterier, der var anvendt ved tildelingsbeslutningen, måtte forstås som en anmodning i henhold til direktivets artikel 12, stk. 1. Det var derfor en overtrædelse af bestemmelsen, at udbyderen ikke efter modtagelsen af A's brev havde meddelt A, at udbyderen ikke havde taget A's tilbud i betragtning med angivelse af begrundelsen herfor. Herved udtalt, at der ikke kan stilles krav om, at anmodninger i medfør af artikel 12, stk. 1, skal være formuleret i overensstemmelse med bestemmelsen, idet bestemmelsen i så fald reelt ville miste sin betydning. Endvidere udtalt, at Klagenævnet ikke havde anledning til at tage stilling til, om udbyderen havde overtrådt Tjenesteydelsesdirektivet ved ikke at have givet A underretning om udbyderens beslutning om ikke at tage A's tilbud i betragtning, straks efter at beslutningen var truffet.

6) Klage over, at udbyderen havde overtrådt ligebehandlingsprincippet i Tjenesteydelsesdirektivets artikel 3, stk. 2, ved ikke at tage A's tilbud i betragtning:

Ikke taget til følge med henvisning til følgende: Udbyderens beslutning om ikke at tage A's tilbud i betragtning var begrundet med, at A's ordning vedrørende kørselsgodtgørelse efter udbyderens opfattelse var ulovlig. Der var ikke grundlag for at anse udbyderens vurdering herom som usaglig, og Klagenævnet havde herefter ikke anledning til at tage stillingen til, om ordningen er lovlig.